

af råstofressourcerne ud fra en samlet vurdering med hensyn til bl. a. videnskabelige interesser, forurening, landskabelige værdier og landbrugsmæssige hensyn. Såfremt råstofloven fuldt ud skal kunne opfylde sit formål vil det imidlertid være af værdi, at det præciseres, at den i landbrugslovens § 7 indeholdte dyrkningspligt indebærer, at landbrugspligtige jorder ikke uden tilladelse fra landbrugsministeren må indtages til ikke-jordbrugsmæssige formål, herunder indtages til råstofindvinding, samt i konsekvens heraf, at ophævelse af landbrugspligten på en landbrugsejendom eller på en del heraf ved udstykning i de omhandlede tilfælde kan nægtes, såfremt væsentlige landbrugsmæssige eller samfundsmæssige hensyn taler imod.

Efter den foreslåede ændring kan tilladelse til ophævelse af landbrugspligten i de omhandlede tilfælde kun meddeles, såfremt særlige forhold taler derfor.

I forbindelse med de ændringer i landbrugsloven, der blev gennemført ved lov nr. 230 af 19. maj 1971, blev der gennemført en liberalisering af den tidligere meget begrænsede adgang for landbrugsministeren til at tillade ophævelse af landbrugspligten på arealer, der må anses for mindre egnede til jordbrugsdrift. Efter den nuværende formulering vil der i vid udstrækning kunne ske udstykning af landbrugsejendomme i parceller med udstykningsformålet angivet som jagt, fiskeri, naturgrund, rekreativt formål eller lignende formålsangivelser. Udstykning af sådanne arealer i større udstrækning vil kunne indebære en hindring for rationel landbrugsdrift, og det må i øvrigt anses for uheldigt, om der på denne måde opstår nye „frie jorder“, der ikke er undergivet erhvervskontrol i henhold til bestemmelserne i landbrugslovens kap. V. Den pågældende bestemmelse i *landbrugslovens § 4, stk. 1, nr. 5*, foreslås derfor ophævet.

Frastykning af parceller fra en landbrugsejendom til rekreative formål o. lign. vil fremdeles kunne ske i henhold til bestemmelsen i den nuværende landbrugslovs § 4, stk. 1, nr. 6, men kun, når særlige forhold taler derfor.

Til nr. 2.

1. punktum i det foreslåede nye *stk. 2* svarer til § 4, stk. 2, 1. punktum i lov nr. 114 af 4. april 1967 før loven blev ændret ved lov nr. 230 af 19. maj 1971.

2. punktum i det foreslåede nye *stk. 2* tager sigte på tilfælde, hvor en landbrugsejendom ved udstykning eller på anden måde nedbringes under en størrelse, der muliggør, at ejendommen kan opretholdes som en selvstændig, levedygtig driftsenhed. Efter forslaget vil der i sådanne tilfælde være mulighed

for at kræve udstykningen gennemført til bunds, således at samtlige landbrugsarealer afhændes til sammenlægning med bekvemt beliggende landbrugsejendomme.

3. punktum i det foreslåede nye *stk. 2* svarer til den gældende lovs § 4, stk. 2, 2. punktum.

4. punktum i det foreslåede nye *stk. 2* svarer indholdsmæssigt til gældende lovs § 4, stk. 2, 1. punktum. Af principielle hensyn må det anses for rigtigst, at de almindelige bestemmelser om retableringspligt m. m. indeholdes i bestemmelserne i landbrugslovens § 7.

Forslagets *stk. 3* tager sigte på tilfælde, hvor en landbrugsejendom ved udstykning vil blive sønderlemmet på en sådan måde, at den ikke længere vil udgøre en bæredygtig driftsenhed. Der vil i så fald kunne foretages en afvejelse af, hvorvidt ejendommen er af en sådan beskaffenhed, at den bør opretholdes, således at udstykningen nægtes, eller om ejendommen bør udstykkes til bunds, jfr. bemærkningerne ovenfor ad forslagets *stk. 2, 2. punktum*.

Forslagets *stk. 4, 1. pkt.*, svarer til den nugældende lovs § 4, stk. 4, Ved forslagets *stk. 4, 2. punktum*, foreslås der tilvejebragt adgang for landbrugsministeren til, uanset om ejeren har indgivet ansøgning herom eller ikke, at ophæve landbrugspligten på ejendomme, der er nedbragt til eller ved udstykning nedbringes under 2 ha. Denne hjemmel påregnes især anvendt i tilfælde, hvor der er tale om ejendomme, der i det væsentlige alene tjener beboelsesformål.

Til nr. 3.

Forslagets *1. stykke* svarer i det væsentlige til den nugældende landbrugslovs § 7, stk. 1, idet det dog ved den ændrede formulering præciseres, at den jordbrugsmæssige udnyttelse af jorderne til en landbrugsejendom skal være forsvarlig, ligesom det præciseres, at dyrkningspligten indebærer et principielt forbud mod, at landbrugspligtige jorder tages i brug til anden anvendelse, herunder til tilplantning eller til udnyttelse af forekomster i jorden.

Forslagets *2. stykke* svarer i det væsentlige til den nuværende lovs § 7, stk. 2, idet dog den ret, som ejeren af en landbrugsejendom efter den gældende lov har til frit at tilplante en del af ejendommen, begrænses til kun at omfatte sådanne dele af ejendommen, der er mindre egnede til landbrugsdrift, og højst må omfatte $\frac{1}{5}$ af den del af ejendommen, der ikke var tilplantet inden tidspunktet for lovens ikrafttræden, og højst 10 ha.

Forslaget tager sigte på at imødegå den risiko, der efter den gældende lovgivning eksisterer for, at ejere af landbrugsejendomme gennem tilplantning